

- бѣхъ въ канарж-тѣ Риммонъ, и повыка-
 14 хъ ты съ мирѣ. И върнѣхъ ся Веніаминъ
 въ онова врѣме: и дадохъ имъ жены-тѣ,
 които бѣхъ оставили живы отъ жены-тѣ
 на Іависъ Галаадскій: но и така не имъ
 15 стигнѣхъ. И ^ссмилихъ ся людіе-тѣ за Ве-
 ніамина, защото Господь направи про-
 ломъ въ Израилевы-тѣ племена.
 16 Тогазъ рекохъ старѣйшины-тѣ на съ-
 браніе-то: Що да направимъ за жены за
 останжлы-тѣ? понеже погынѣхъ жены-
 17 тѣ отъ Веніамина. И рекохъ: *Трѣбува да*
остане наслѣдіе-то на уцѣлѣлы-тѣ отъ Ве-
 ніамина, за да не исчезне *одно* племе отъ
 18 Израіля. Но нѣй не можемъ да имъ да-
 демъ жены отъ дѣщери-тѣ си: "защото
 Израилевы-тѣ сынове ся заклѣхъ и гово-
 19 рихъ: Проклѣтъ който даде женѣ на
 Веніамина.
 20 Тогазъ рекохъ: Ето, всякъ годинѣ
става празникъ Господу въ Сило, кой-
 то е кѣмъ сѣверъ на Вевиль, кѣмъ исто-
 токъ на пѣть-тѣ що възлиза отъ Вевиль
 въ Сихемъ, и кѣмъ ютъ на Левонѣ. И
 тѣй заповѣдахъ на Веніаминовы-тѣ сы-

- нове, и рекохъ: Идѣте та направѣте за-
 21 садѣ въ лозіа-та: И гледайте, и ето, ако
 дѣщери-тѣ на Сило излѣзѣтъ ^ада игра-
 ѣхъ въ ликове, тогазъ излѣзте изъ лозіа-
 та, та си грабѣйте всякой за себе си же-
 22 нѣ отъ дѣщери-тѣ на Сило, и идѣте въ
 земѣхъ-тѣхъ на Веніамина. И когато бащи-
 тѣ имъ или братія-та имъ дойдѣтъ при
 насть за да ся оплачѣтъ, нѣй ще имъ ре-
 чемъ: Сторѣте съ тѣхъ милость заради
 насть, понеже въ бой-тѣ не задрѣжахмы
 23 женѣ за всякого: а вы сега не сте имъ
 дали че да сте повинни. И направихъ та-
 ка Веніаминовы-тѣ сынове, и зѣхъ жены
 споредъ число-то си отъ играющы-тѣ въ
 ликове, които грабихъ; и търгнахъ си.
 и върнѣхъ ся въ наслѣдіе-то си, и ^асъ-
 градихъ градове-тѣ, и населихъ ся въ
 24 тѣхъ. И въ онова врѣме търгнахъ отъ
 тамъ Израилевы-тѣ сынове, всякой въ пле-
 ме-то си и въ родъ-тѣ си; и излѣзохъ
 25 отъ тамъ, всякой въ наслѣдіе-то си. "Въ
 онѣзи дни нѣмаше царь въ Израиль: ^ався-
 кой правѣше що му ся виждаше угодно.

РУӨБ.

ГЛАВА 1.

- 1 И въ дни-тѣ ^авъ които сѣдѣи-тѣ сѣдѣ-
 хъ, ^астанѣ гладъ въ земѣхъ-тѣ. И отиде
 единъ человекъ ^аотъ Виелеемъ Іудинъ да
 2 пришедствува въ Моавскѣхъ-тѣхъ земѣхъ, той
 и жена му, и двама-та му сынове. А име-
 то на человекъ бѣше Елимелехъ, и име-
 то на женѣ му Ноеминъ, и име-то на два-
 ма-та му сынове Маалонъ и Хелеонъ: ^атѣ
 бѣхъ Ефраѣи отъ Виелеемъ Іудинъ. И
 3 дойдохъ ^авъ Моавскѣхъ-тѣхъ земѣхъ, и живѣ-
 ехъ тамъ.
 4 И умръ Елимелехъ мжжъ-тѣхъ на Ное-
 минъ: и останѣ ты и двама-та ѣ сынове.
 5 И тѣ си зѣхъ жены Моавкы: име-то на
 6 еднѣхъ, Орѣа, а име-то на другѣхъ,
 Руѣб: и живѣхъ тамъ до десетъ години.
 7 И умръхъ и двама-та, Маалонъ и Хеле-
 онъ: и лиши ся жена-та отъ двама-та си
 8 сынове, и отъ мжжа си. Тогазъ станѣ ты

- сѣсъ снѣхы-тѣ си, и ся върнѣхъ отъ Моав-
 скѣхъ-тѣхъ земѣхъ: защото чу въ Моавскѣхъ-
 9 тѣхъ земѣхъ, че ^апосѣти Господь людіе-тѣ
 си, и ^ададе имъ хлѣбъ. И излѣзе отъ
 мѣсто-то дѣто бѣше ты, и двѣ-тѣ ѣ снѣ-
 10 хы съ неѣхъ, и вървѣхъ въ пѣть-тѣ да ся
 върнѣхъ въ Іудинѣхъ-тѣхъ земѣхъ. И рече Но-
 еминъ на двѣ-тѣ си снѣхы: ^аИдѣте, вър-
 нѣте ся всяка въ домъ-тѣ на майкѣ си.
 "Господь да стори съ васъ милость, как-
 11 то вы сторихте ^асъ умрълы-тѣ, и съ мене.
 12 Господь да ви даде ^ада намѣрите успоко-
 еніе, всяка въ домъ-тѣ на мжжа си. И
 цѣлова ги: а тѣ възвышихъ гласъ-тѣ си,
 та плакахъ. И рекохъ ѣ: Не; но съ те-
 бе ще ся върнемъ при твои-тѣ людіе.
 13 И рече Ноеминъ: Върнѣте ся, дѣщери
 мои; защо да дойдете съ мене? имамъ
 ли още сынове въ утробѣхъ-тѣхъ си, ^аза да
 14 ви станѣтъ мжжѣ? Върнѣте ся, дѣщери
 мои, идѣте си; защото остарѣхъ ^ане

і Ст. 6.

а Ст. 1. Гл. 11; 35.

а Вижъ Исх. 15; 20. Гл. 11;

34. 1 Пар. 18; 6. Гер. 31; 13.

а Вижъ Гл. 20; 48.

а Гл. 17; 6. 18; 1. 19; 1.

о Втор. 12; 8. Гл. 17; 6.

а Сжд. 2; 16.

б Вижъ Быт. 12; 10. 26; 1.

4 Пар. 8; 1.

в Сжд. 17; 8.

в Вижъ Быт. 35; 19.

д Сжд. 3; 30.

е Исх. 4; 31. Лук. 1; 68.

ж Исх. 132; 15. Мат. 6; 11.

з Вижъ Исх. Нав. 24; 15.

и 2 Тим. 1; 16; 17, 18.

і Ст. 5. Гл. 2; 20.

к Гл. 3; 1.

л Быт. 38; 11. Втор. 25; 5.